

לאחר ששת ירחי לידה של התביעה נגד ד"ר שייב

ה"סולם" יוצב בבית המשפט

— מאת שאול הון —

סיוע בפסיכואנליזה

לאחר מכן מנסה ד"ר שייב במאמרו לנתח מי היה עשוי לבצע את ההתנקשות בחייו של ד"ר קסטנר, והוא כותב: "אילו נעשה המעשה למחלת פסק הדין של ביה"ד המתוזי (בירור שלים) — מילא, אפשר היה עדיין לחשוב: חמומי לב או מוח. אולם עכשיו? כשהרוחות שקטו? כשמחכים לפסק-דין של בית-הדין העליון, שבמקרה זה גרוע ביותר בשביל מתנגדי קסטנר יכול היה להיות בירור מחדש בפני שופטים אחרים. אך בשביל מגיני קסטנר אישור פסק הדין פירושו מפולת פוליטית — במצב זה ברור מי היה מעוניין למנוע את המפלה". והוא עצמו קובע, כי "אלה ששקעו בבוץ כזה בגלל ההגנה עליו" (על קסטנר) הם אלה, שלדעתו של שייב היו מעוניינים בהיסולו של קסטנר. את מאמרו מסיים ד"ר שייב בהבעת סברה: "מי יודע אם פסיכואנליטיקן לא היה

חוברת בת 28 עמודים הופיעה לכבוד חג הפסח האחרון: כתביהעת "סולם" — למחשבת מלכות ושייב ראל". היתה זו החוברת הראשונה לשנתו התשיעית של בטאון זה, הנערך ונכתב בחלקו הגדול ע"י ד"ר ישראל אלרד (שייב). אולם גם בחלומותיו הנועזים ביותר לא שיער ד"ר שייב, שמשדר ממשלתי כלשהו יסויע להפצת דעותיו ורעיונותיו. כשהוגשה נגדו אתמול התביעה המשפטית, לפיה הוא נאשם בהנהגת ארגון טרוריסטי והסתה למרד — מצוטטים בגליון-האישום דברים שכתב באותה חוברת של "סולם", והם מוכאים היום בהרחבה בכל העיתונים שתפוצתם עולה לאין שיעור על זו של "סולם".

של קסטנר — ודאי שהיו מעוניינים להאריך את חייו של קסטנר עד אשר בהשתלשלות הדברים סוד זה היה מתגלה. מכל מקום: ליריביו של קסטנר ודאי שלא היה כל ענין לסתום את פיו לעולמים. הם ודאי שלא היה להם מה לפחד מפיו".

לא רק בתולדות המשפטים של מדינת ישראל — אלא אף בכל תקופת המשפטים של ימי המנדט עוד לא הועלתה נגד מי שהו אשמה זו של הסתה למרד נגד המדינה והממשלה. החוק מתנה הגשת תביעת כזאת לא רק בהסכמתו האישית של היריב המשפטי, אלא מגביל גם את המועד: "תוך ששה חדשים מיום מעשה העבירה". המועד זה חוקי מסתיים איפוא היום, לפי שאותה חוברת של "סולם" הופיעה בחודש אפריל. ילמו הדברים ראשון של חודש אוקטובר, שיהיה חול מהל, יהיה כבר "מחוק לחוקים". דבר זה מעיד על שיקר ליו הממושכים של היועץ המשפטי לממשלת ישראל, ד"ר חיים כהן, בהגשת התביעה.

באותה חוברת של "סולם" גרסה רשימה בחתימתו של ד"ר שייב, הנלשאת כותרת: "הנסוגים מעזה, הרוצחים את קסטנר". בין השאר נאמר בה, כי "להיפטר מקסטנר יכול היה לרצות רק מי שרצה להיפטר מהצרות, אשר קסטנר גרם לו ועוד עלול היה לגרום. — אפילו היועץ המשפטי, שהגן על קסטנר מטעם הממשלה, (גאלץ) לירוק בפני קסטנר, לכוננו בי שם שקרן ורכרבו ושאפו וכר וכר וכר. — אכן לשער את מה שצפוי היה למפלגתו (של קסטנר) אילו היה פסק הדין של (השופט ד"ר בנימין) הלוי זוכה לאישור פהות או יותר. אכן לשער מה שהיה צפוי לה מצד ה"עם הבוחרים, ואין לשער מה צפוי לה מצד — קסטנר עצמו. שהרי ברור... שדחיית הערעור של היועץ המשפטי היתה מביאה את קסטנר מיד לבית הסוהר וי למשפט לפי החוק הידוע נגד משתפי פעולה. ואז — אז אין ספק שקסטנר היה נוקט בדרך האחרונה: תמות נפשי עם פלשתים. והיה פותח את פיו ומגלה לנו סוף סוף את הטעם האמיתי משום מה התגייסה מפא"י להצילו. — אלה שנלחמו בקסטנר ונתכוונו עוד יותר לעורף

מעלה בניתוחו סברה נוספת לרצח זה. מכיוון שאין די אומץ לב בלבם של אלה שהביטו את מדינת ישראל, שהכניעו אותה לדולר, לאבד את עצמם לדעת איבוד של ממש או איבוד מדיני ציבורי, דבר שהוא מן המקובלים בעולם המדיני לאחר כל כשלות; ומכיוון שאי-שם בנפש יודעים הם יפה, כי בעצם הם היו משתפי פעולה עם הבריטים והם משתפי פעולה עם דאלס ושות' היום — דחפה אור תם אי-נוחות נפשית זאת למעשה של פגיעה בתחליף, פגיעה באיש אשר בו כבראי עקום נתגלמו כל אותן תכונות נפש שליליות שלהם במרוכז; בהבט לטה ובגלל מסיבות מיוחדות שבמשטר הנאצי אף עד אימה, ואו הם שולחים את ידם בו כדי להתפרק משנאה עצמית, מבוז עצמי שהצטבר ו"תחיל להקציף. להיפטר מדמו? עצמם ון הנשקפת עליהם מראי-קסטנר". בתגובה לדברים אלה הגיש אתמול היועץ המשפטי את חשבתו בתריסר עמודים. תשרי בה זו הוגשה לבית משפט השלום בת"א והיא כללה את חמשת פרטי האישום: ארבעה מהם על הסתה למרד, והחמישי (שהוא ראשון לפי הסדר) מאשיים את שייב ואת "רומק" גרינברג גם בהנהגת ארגון טרוריסטי — מאז רצח הרון ברנאדוס (ספטמבר 1948) ועד עצם היום הזה.

הסתה למרד —

מה פירושה?

החוק קובע, כי אדם הנאשם בהסתה למרד כנגד המדינה וה"ממשלה — לא יוכל לטעון "אמת דיברתי", כדרך שהוא יכול לטעון במשפטי דיבה. לעורר את מחייב החוק את התביעה להוכיח כוונה מצד הנאשם, ונוסף על כך חייבת התביעה להסתייע ביותר מאשר עד אחד בלבד. אימתי מותר איפוא לפרסם דברים שלא יהא בהם שום הסתה למרד? החוק עצמו קובע זאת: אם "מתכוונים להוראה כי הכנסת או ממשלת ישראל הותעו או טעו בכל פעולה שנקטו בה" או כשמתכוונים "להראות על פגימות או ליקויים בחוקת ישראל או בשלטונה או בכל חוק מחוקיקה — מתוך כוונה לתקן את הפגימות או הלוקויים האלה". כלומר: החוק דורש כוונה טובה ביסודה של ביקורת המתפרסמת כנגד השלטונות. שאם לא כן — מוגדרת ביקורת כזאת ע"י החוק כ"מזימה הסתה למרד".

מועד ההקירה המוקדמת טרם נקבע, אולם קרוב לוודאי שהיא תיערך לאחר משפט רצח קסטנר ומשפטו של עו"ד חרותי, שהגשתם קדמה לתביעה הנוכחית.

המנצח ליאונרד ברנשטיין ורעייתו פליציה

הכנר איזק שרון, רעייתו ורה וכתם שירה בת השנתיים